

Łódź, 10.12.2015

**Opinia o dorobku naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym
dr n. med. Wojciecha Wysockiego, w związku z wszczęciem postępowania
o nadanie mu tytułu naukowego doktora habilitowanego**

Dane osobowe dr n. med. Wojciecha Wysockiego

Dr n. med. Wojciech Wysocki ukończył studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego, Collegium Medicum w Krakowie w roku 1999, uzyskując dyplom lekarza z wynikiem bardzo dobrym. Pracę zawodową rozpoczął 1 kwietnia 2001 roku, jako lekarz rezydent a następnie do czerwca 2002 roku, jako lekarz bez specjalizacji w Centrum Onkologii Oddział w Krakowie. W okresie od czerwca 2002 do maja 2006 zatrudniony był na stanowisku asystenta naukowo-badawczego w Klinice Chirurgii Onkologicznej COOK. W tej samej Klinice w 2006 roku zostaje zatrudniony na stanowisku adiunkta. Po zakończeniu przebudowy i modernizacji bloku operacyjnego, od listopada 2014 roku pełni funkcję Kierownika Bloku Operacyjnego tej placówki. Dodatkowo, jest rzecznikiem prasowym Centrum Onkologii Oddział w Krakowie

Tytuł specjalisty w dziedzinie chirurgii ogólnej uzyskał w roku 2008, natomiast w roku 2011 - w dziedzinie chirurgii onkologicznej.

W 2007 roku na podstawie rozprawy doktorskiej pt. " Wpływ usystematyzowanej informacji przedstawianej chorym na raka piersi przed mastektomią na poziom niepokoju oraz wiedzę o chorobie i sposobach jej leczenia" pod kierunkiem promotora Prof. dr hab. med. Jerzego Mitusia uzyskał tytuł doktora nauk medycznych.

Osiągnięcie naukowe -monografia

Przedmiotem postępowania habilitacyjnego jest monografia pod tytułem „Wybrane wskaźniki hematologiczne i biochemiczne w ocenie rokowania u chorych operowanych z powodu raka jelita grubego”.

Celem podjętych badań była ocena roli wybranych wskaźników hematologicznych i biochemicznych w ocenie rokowania chorych operowanych z powodu raka jelita grubego. W tym celu wykorzystano proste i specjalnie wyliczane wskaźniki laboratoryjne.

Pierwsza grupa analiz dotyczyła liczby leukocytów, limfocytów, neutrofilów oraz nacieku limfocytnego guza. Nie wykazano, aby liczba leukocytów wiązała się z rokowaniem wyrażonym odsetkiem osób przeżywających lub ryzykiem wystąpienia niepowodzenia miejscowego lub systemowego. Nie wykazano także, aby liczba neutrofilów wiązała się z rokowaniem wyrażonym odsetkiem osób przeżywających lub ryzykiem wystąpienia niepowodzenia miejscowego lub systemowego terapii. Ponadto nie stwierdzono związku pomiędzy nasileniem nacieku limfocytnego a ryzykiem nawrotu miejscowego lub odległego albo zgonu oraz czasem przeżycia całkowitego lub czasem przeżycia bez objawów choroby. Wykazano natomiast korelację pomiędzy zwiększonym stężeniem IL-6 u chorych na raka jelita grubego a większym zaawansowaniem miejscowym guza.

Ocena stężenia metaloproteinaz i ich inhibitorów wykazała znamienne powiązanie pomiędzy medianą stężenia MMP-9 a zajęciem regionalnych węzłów chłonnych oraz wykazano istotną zależność pomiędzy zwiększonym stężeniem TIMP-1 a zwiększonym stężeniem CEA.

Badania dotyczące białek ostrej fazy wykazały, że niskie stężenie albuminy we krwi poprzedzające rozpoczęcie leczenia przeciwnowotworowego jest niepomyślnym czynnikiem rokowniczym u chorych z rakiem jelita grubego. Ocena stężenia CRP w objętej analizie grupy chorych na RJG nie wykazała wpływu na czas przeżycia i ryzyko nawrotu miejscowego lub systemowego choroby ale stwierdzono znamienne statystycznie powiązanie pomiędzy stopniem zróżnicowania nowotworu a stężeniem CRP – im gorzej zróżnicowany nowotwór, tym wyższe było stężenie CRP.

Habilitant, po przeanalizowaniu korelacji zaobserwowanych w obrębie własnej grupy chorych na RJG, podjął próbę opracowania nowego wskaźnika rokowniczego, który korelowałby z głównymi klinicznymi czynnikami rokowniczymi RJG, tj. z zaawansowaniem miejscowym i regionalnym ocenionymi w raporcie patologicznym, oraz stopniem zróżnicowania histologicznego. Ponadto nowy wskaźnik powinien korelować z uznanym laboratoryjnym czynnikiem rokowniczym dla RJG – stężeniem antygenu rakowo-płodowego oraz z czasem przeżycia chorych.

Na podstawie uzyskanych wyników badań wykazano, że za pomocą podstawowych i rutynowo wykonywanych oznaczeń hematologicznych i biochemicznych można efektywnie oceniać rokowanie u chorych na raka jelita grubego uwzględniając nie tylko procesy toczące się miejscowo, w lokalizacji guza, ale także mechanizmy systemowej reakcji zapalnej.

Praca ta przynosi nowe cenne informacje dla klinicysty, posługując się relatywnie nieskomplikowanymi, powszechnie dostępnymi technikami.

Inne osiągnięcia habilitanta poza przedstawionym cyklem monotematycznym

Habilitant jest autorem lub współautorem łącznie 208 publikacji, w tym 31 artykułów w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Report (IF: 0,104-6,630) i 63 w czasopismach medycznych nie znajdujące się w tej bazie.

Łączny Impact Factor za wszystkie prace wynosi 47,174, zaś punktacja KBN/MNiSW: 894,5. Liczba cytowań wynosi 195, zaś indeks Hirscha: 6.

Dr Wysocki jest pierwszym autorem w 10 pracach, opublikowanych w większości w czasopismach posiadających istotny współczynnik oddziaływania (IF: 0,104-5,907).

Ważnym tematem zainteresowań naukowych Habilitanta jest problematyka diagnostyki i leczenia chorych na raka piersi. Wyrazem tego zainteresowania jest własna praca doktorska, na podstawie której opublikowano dwa oryginalne artykuły: w czasopiśmie Acta Chirurgica Belgica i Przegląd Lekarski.

Inny obszar badawczy, który został poruszony w pracach Habilitanta to spływ chłonny oraz zagrożenia rozwojem obrzęku limfatycznego kończyny. W zakresie tej tematyki dr Wysocki był promotorem pomocniczym rozprawy doktorskiej dr med. Tomasza Wojewody. Efektem badań klinicznych i limfoscyntygraficznych przeprowadzonych u kobiet leczonych radykalnie powodu raka piersi było wykazanie, że ryzyko wystąpienia obrzęku limfatycznego kończyny górnej, a także niewydolności limfatycznej jest większe u kobiet z większą masą ciała, niskim wzrostem, większą wartością BMI i większą liczbą usuniętych węzłów chłonnych. Wyniki badań zostały opublikowane w czasopiśmie Onkologia i Radioterapia.

W kolejnych pracach Habilitant przedstawiał swoje doświadczenia dotyczące drenażu pooperacyjnego, z uwzględnieniem objętości drenażu oraz czynników, które potencjalnie wpływają na jego objętość. Stworzona przez Habilitanta baza danych obejmująca 320 kobiet stała się źródłem dwóch publikacji oryginalnych (Ginekologia Polska, Nowotowory Journal of Oncology).

Ponadto Habilitant prowadził badania nad rolą leczenia chirurgicznego chorych z IV stopniem zaawansowania raka piersi. Uzyskane wyniki badań umożliwiły kompleksowe opracowanie tego zagadnienia z publikacją w polskim czasopiśmie naukowym znajdującym się na liście filadelfijskiej - Współczesna Onkologia.

We współpracy z innymi badaczami Habilitant oceniał grupy chorych na raka piersi, u których dochodzi do obustronnego rozwoju tych nowotworów (zachorowania synchroniczne, jak i metachroniczne) oraz przypadki bardzo rzadkiego współwystępowania raka obu piersi u mężczyzny.

Tematyka nowotworów piersi poruszana przez Habilitanta obejmuje także opracowania dotyczące właściwej diagnostyki nowotworów wtórnych (przerzutów) rozwijających się w piersi oraz rzadkich przypadków pierwotnego raka piersi z przerzutem czerniaka i przerzutów czerniaka do jelita (artykuły ukazały się w czasopismach znajdujących się na liście filadelfijskiej).

W kilku pracach Habilitant przedstawiał zagadnienie dotyczące limfangiogenezy i jej związku ze stopniem zróżnicowania oraz typem raka piersi w aspekcie ekspresji szczególnych markerów, a także korelacji pomiędzy ekspresją receptorów hormonalnych i receptora HER2 oraz molekuł adhezyjnych w komórkach pierwotnego guza oraz przerzutu w węzle chłonny.

Opublikował ponadto cztery prace na temat rzadkiego, słabo poznanego nowotworu – guza liściastego piersi, wykazując w okresie ostatnich 50 lat istotne zmiany w zakresie epidemiologii guza oraz aktualne metody bezpiecznego i skutecznego leczenia tej choroby.

Kolejna grupa publikacji Habilitanta obejmuje zagadnienie techniki operacyjnej zarówno raka piersi jak i innych nowotworów złośliwych i dotyczy sposobu rekonstrukcji ściany klatki piersiowej po wycięciu pełnej grubości tej ściany z powodu miejscowo zaawansowanego nowotworu złośliwego.

Podsumowując omawiane prace należy zwrócić uwagę na ich nowatorski charakter, zastosowanie nowoczesnych, nowych metod i parametrów, konsekwentną kontynuację myśli naukowej i cenne implikacje kliniczne uzyskanych danych.

Kolejnym ważnym obszarem naukowych zainteresowań habilitanta jest łączenie medycyny i nowoczesnych technologii ery cyfrowej, co jest zagadnieniem szalenie aktualnym. W tym zakresie był zaangażowany w prace międzynarodowego zespołu, poświęconego możliwościom poprawy efektywności leczenia chirurgicznego chorych na nowotwory dzięki technikom zdalnej obecności oraz robotyki. Owocem tej współpracy były dwa artykuły w czasopismach z listy filadelfijskiej, przygotowane w międzynarodowych zespołach autorskich.

W dorobku habilitanta znajdują się także inne prace wykazujące zainteresowanie historią chirurgii. Wynikiem tych zainteresowań jest cykl artykułów opublikowanych w Medycynie Praktycznej poświęcony uczonym, których nazwiska służą współcześnie jako eponimy w chirurgii i onkologii.

Osiągnięcia dydaktyczne, współpraca z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi oraz osiągnięcia dotyczące popularyzacji nauki

Habilitant prowadził zajęcia dydaktyczne i wykłady ze studentami kierunku Kosmetologia w Krakowskiej Wyższej Szkole Promocji Zdrowia oraz studentami kierunku „Psychoonkologia” w Akademii Ignatianum.

Ponadto wygłosił liczne wykłady autorskie podczas krajowych z międzynarodowych konferencji naukowych. Pełnił rolę przewodniczącego sześciu kolejnych Komitetów Organizacyjnych Konferencji Medycyna Praktyczna – Onkologia oraz wiceprzewodniczącego Komitetu Organizacyjnego obchodów rocznicy 60-lecia Centrum Onkologii Oddziału w Krakowie.

Jest członkiem wielu prestiżowych, polskich i międzynarodowych towarzystw naukowych.

Habilitant jest członkiem zespołu redakcyjnego czasopisma: „Medycyna Praktyczna – Chirurgia” oraz pełni funkcję redaktora naczelnego czasopisma „Medycyna Praktyczna – Onkologia”. Ponadto jest współpracownikiem redakcji, a obecnie pełni funkcję Co-Editora redakcji czasopisma „Nowotwory Journal of Oncology”.

Uczestniczył w licznych kursach i szkoleniach zawodowych, w tym w prestiżowych stypendiach zagranicznych i polskich.

W mojej ocenie przedstawiona monografia oraz dorobek naukowy Habilitanta spełniają warunki określone w ustawie o stopniach i tytułach naukowych.

Wniosuję o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

KIEROWNIK
Katedry Gastroenterologii
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

prof. dr hab. n. med. Ewa Mańkowska-Panas